

CELDÖMÖKHIRLAP

=POLITIKAI-TARSADALMI-ÉS-SZEPIRODALMI-HETILAP=

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Celdömök, gróf Széchenyi-utca 12.
Telefon: 55. Csekekvarc 17.258.

Felolós szerkesztő:
NAGY IMRE

Előfizetési árak:
1 évre 6, 1/2 évre 3, 1/4 évre 150 pengő.
Megjelenik minden szombaton.

Szakítás

Nem szerelmi viszony megszakadásáról van szó. Hisz a lengyel-szovjet viszonyt a szerelmek semmi vonása sem jellemezte. S hogy mégis kitört, a világnak újra van miről elmélnie. Mit szólnak ehhez azok, akik eddig a szövetségesek egységéről beszéltek; akik azt sutogták mindenfelé, hogy a szovjet megváltozott, megszelídült; nem egyenlő a harcós bolsevizmussal az a szellem, amely ma a „barbár” hitlerizmus ellen harcol. Európa felszabadításáról beszéltek a magyar-honi baloldali elemek is, a kávéházak politikai mesztjei, a kispolgári családok házasséppent fejét, az elmúlt nehéz hónapokban. Mindenki igyekezett baloldali hátséget bizonyítani, s akadnak, akik még annak is bedőltek, hogy Anglia és Amerika megfogja akadályozni a Szovjet európai térhódítását, ha a lengyel hatalmakat sikerül leverték a bolsevista hadsereggel.

Új békéről beszéltek, s íme most ebbe a déltábas képzelődésbe belevág a mennyők. A szovjet a lengyel diplomáciai viszony megszakadásával félreértelmezett tudtul adta a világnak, hogy a bolsevista szovjet-rendszer kíméletlen kegyelenségből semmit sem vesztett s nem tűr a maga borzalmasszerűetbe beleszólást megakkor sem, ha a szövetséges fél részéről történnék is az érdeklődés. A szemlencsés lengyel tömegsírók árnyékában meghúzódó magyar közvélemény újra elgondolkozhatik azon: mi várnak ráuk, magyarokra, egy szovjet győzelem esetén. A tanult réteget kirtának, hogy ne lehessen szócsótója az elnyomott tömegeknek. Az iparos és kereskedő réteget szintén kirtának, hogy az élet javát rajtuk keresztül a magyar néphez ne szivárognának. A magyar honvédségtől írnag sem maradna. A földjéhez és nemzetéhez ragaszkodó parasztot szintén kirtának, s jönnének helyükbe Galtica peltáiból a sötét alakok végtelen karavánjai, hogy új honfoglalást állítsanak a krisztusi hit, a civilizáció és a kultúra helyébe!

A bolsevizmus irgalmatlanul leszámol mindennel, ami ellenhódító törekvésselű. Ezért nincs megalkuvás. A harcol Európában foglaltatnia kell a bolsevizmus teljes megsemmisítéséig. (pd.)

„Arról-szinte valamennyien tudunk, hogy a Felvidék visszatérése után, magas hivatali állást betöltő férfiak mondták, hogy ebben a „tűmértézet”, nagyon „kihangsúlyozott” cím-és rangkorszabban nem elbátunk tovább, mert ez nem összetartó, de egyenesen szétválasztó erő. Az igaz magyar testvéri érzést ez semmilyképpen nem ápolhatja, mert hiszen magyar és magyar között őrjási különbséget tesz a cím, a rang. Hogy lett-e ezeknek a futó szólamoknak eredménye, hatása, arról nem szükséges bővebben beszélni. Csak annyit: új kör-molyában még ne beszéljünk, majd megérik a dolog lassan, majd úgy mondjam: patópálosan.

Azonban az elbangozott szavaknak mégis van fogantaja. Egyes körök, tereaszók, meguk között „harcot hirdettek” és indítottak a nagyon kihangsúlyozott cím és é rag” ellen. Magam is kaptam levelet, melyen nem volt rajtasem a „nagyságos”, sem a „tekintélyes” címzés, csak ennyi: Kerek György úrnak, avagy tanító úrnak. És ezt másoknál is örömmel tapasztaltam, illetve hallottam.

Ha nem tévedek a Sajtókamara is foglalkozott ezzel a kérdéssel. Mindannyian tudjuk, hogy még manapság is, mily nagy „feltörést” okoz egy-egy мүkedvelő gardának, egyesületnek, amikor műsoros eseményt rendez és meghívót akar kinyomatni a biztosabb siker érdekében, hogy a meghívókra pedig kinyomtatassék az összes címeket oszlopzerében, hogy abból mindenki kivége magára azt, amelyik neki illő, illetve egyet mindig megaszabbat. Arról meg éppenséggel ne beszéljünk, hogy egy ilyen „meghívással”, „disztinguáltságra” való felkérésrel az illető egyesület jólelkűsége milyen messzire megy a címeket és rangokat illetően, hogy maról-holnapra kikből és hogy s hány „nagyságos”, „méltóságos”, „kegyelmező” urak csatlóznak. Ezt nemcsak én, de mások is tapasztalhatták akár egyesületükben, akár saját személyükön. Egy alkalommal egy rangra „éhes” úriasszony, akit férje hivatali állását illetrő — ma cím- és rangszabás szerinti — a tekintetes cím illellett, egyik társadalmi egyesületűl küldött meghívót „méltóságos” (ő nagy betűket írva) címzésel kaptá. Valami mozgott bennem, mikor a meghívót megittam, illetve,

amikor azt megmutatta az illető úriasszony, s azt mondtam: nem szégyenli ezt a csúfságot a „nagyságos” — bár ez sem illelt, de benne vagyunk és oszjúk — asszony, hogy így kilgyurázzák a kedves, szorgalmas férjét és „nagyságos asszonyt” is?

A gúnyos, mosolygós felelet ez volt: mit írlygkedik. Majd így folytatta: ha nincs elegendő pénz, legalább „olykor-olykor „rangot” adjanak. De egyébként is: ma mindenki „nagyságos asszony”, meg „méltóságos asszony”, „ak szólitatja magát, mert az „többit” mond és — kisé önértetes büszkeséggel teszi hozzá — ki szégyenli ezt manapság. „Érrol ismét, ne beszéljünk. Nemcsak nőknél, de a férfiaknál sincs szégyenérzet, amikor egy, esetleg két ranggal is többeit karnak, mint amennyi valóban „járna”. Idezőjelbe téve, mert, ha jobban utána néznénk, talán még a „tekintetes” rang is sok lenne. De kérdem: hol az önbérlés?

Örömmel olvastuk, amikor a szegedi egyetem ifjúság is kikelt, söt harcot, indított a nagyon is kihangsúlyozott címek, rangok ellen.

Legutóbb — napilapból olvastva a jótésó hírt — egy erdélyi főispán, névszerint Mikló László keit ki a címek és rangok hajbárázásá ellen, az Erdélyi Párt marosvásárhelyi tagozatának ülésén. Aitól kezdék félni — mondtotta —, hogyha majd sokat futunk a címek és rangok után, nem mi mutatunk meg példát az országunk, hanem elveszítjük a rangunk egyszerű közönségségi élettérmetűt, amely két évtized tanulásgákrént erősedött meg bennünk.

De nézzünk bele lérfiasan a kérdésbe. Lehet-e és ha igen, hogyan lehet a cím-és a rangkórsg ellen küzdeni. Mert ebbe a nagy rátkénebe — rangok-kodésba — szinte belebal ez a mai lelkűltű társadalom.

Legelőször is azt kellene mindenkinek napilapnak folyóiratnak, társaságoknak, intézményeknek hivatálnak: egyezőval minden közlönetnek átvenni, utánaözi, amit a Sajtókamara már megkezdett. Cím-és rang elbonyásával postázni, küldeni a lapokat, leveleket, aktákat, csomagokat. Esetleg az illető személy foglalkozását, szakképzését, hiva-

tali állását feltüntetve. (Például: Nagy Pál kereskedő úrnak, Debrecen.) A tekintetes, nagyságos, méltóságos, st elhagyásával. Nemzeti rangot (gróf, báró, stb.), vitélet, lovagi címet (tiszteletben hagytni). A katonai rangról nem is beszélve, mert az természetes, jogos. Ott nem beszélhetünk cím-és rangkórsgáról. Annál inkább azonban a civil életben, nem kivonva belőle az egyházi embereket sem. Ismerek egyházi embereket, akiknek jobban hangzik, sőt megkívánják, hogy őket „nagyságos”, „méltóságos”, „kegyelmező” úrnak titulálják. Pedig mannyival szebb, tisztább, meg hittebb, szociálisan meg méltóságosabb illébb, meggyarabb, ha azt mondjuk: tisztelendő tiszteletben tartandó, nagyütemű, tisztelet, esperes, főesperes, kanonok, prépost, püspök úr és így tovább. A civilnép az előbb említett terdeségek, társadalmi viszálygok miatt lett igényesebb, címre, rangra vágyóbb.

Egyeséges és új szellemű Magyarországot csak a cím-és rangkórsg fenéjenek kirtásával képzeltünk el valójában. Mert az természetes, hogy foglalkozási ágak szerinti megoszlók, rétegződők egy társadalom, de az nem természetes folyamat, amikor cím-és rang után futkos egy-egy osztály, társadalomrétege, még akkor sem, ha az a rétegz vezetése, irányításra, kormányzásra termelt, nevelkedett, emelkedett. Nagyságos, méltóságos címek nélkül is lesznek, sőt, kell is, hogy legyenek kiváló közigazgatási emberek, kiváló tisztviselők, kifügadszók, iparosok, kereskedők de képzett, intelligencia földbírtokok, gazdaemberek is. Kell-e tehát, magú a foglalkozást, állást jelentő szónál, mely tisztán, érthetően nevezi meg az illető személy címet, rangját. Még a közigazgatási pályán is. Miniszter úr, képviselő úr, felsőház tag úr, főispán úr, alispán úr; polgármester úr, főjegyző úr, ilyen-olyan tanácsos úr és így tovább, a legérthetőbb módon kifejezett címek és rangok. Ez jár, ez jogos és ezt minden bizonyyal tiszta szívvel adják. Mert semmi úgy nem sért és nem sebz meg az emberi szívet, a férfias önérték, mikor — alulról fellelő — „nagyságos”, „méltóságos” földi embertől kell valamit kérni, valami ügyes-bajos dolgot elintézni. KÜ-

— Felvételi az Állami alerdész-szakiskolákba. Az állami alerdész-szakiskolák első évfolyamra az 1943—44. tanévre 106, az 1944—45. tanévre pedig 110 tanulót lehet felvenni. A felvételi kérvényeket annak feltüntetése mellett, hogy a pályázati mellyik tanévre vonatkozik, 1943 június 1-ig ahhoz az alerdész-szakiskolához kell benyújtani, amelybe a pályázó felvételt kéri. A felvelekre kijelölt pályázóknak felvételi vizsgát kell tenniük. Az 1944—45. tanév első évfolyamára egyévi erdőgazdasági gyakorlati szolgálatot kötelesek teljesíteni. A végleges felvett tanulók ellátási díj címen havi 50 pengő fizetnek, amelyért lakást, ételmezt, tankönyveket és taneszközöket kapnak. A kiváló és jó előmenetelű tanulók ráutalásukhoz mérten teljes ellátási díj-megemlést, illetve feláru díj-megemlést nyarhatnak. A részletes pályázati feltevéseket az érdeklődők postabuzónkban a Leróthó 40 fillér ellátás beküldése ellenében az osztályom, a szegedi királybalmi, vagy a görénygymenizimlre alerdész-szakiskolák-Ml szerezhetik be.

Lángokban Leningrad iparnegyede.

Élítőterek a jánosházi és ceoldmölki sorozatos tolvajlások tetteseit

Még február elején Jánosházán sorozatos baromli tolvajlások történtek, de a legszélesebbkörű nyomozás dacára sem sikerült elfogni azoknak tetteseit.

Vitéz Czár Istvánéól négy, Steiner Jakaból öt darab tyúkot; Braun Adolné padlásáról nagyobb mennyiségű ruhaneműt lopott el a törv.

Ceoldmölkin Fischer Emilnél két kakas és egy pulyka, a Veszprémmegyeli Tóskil községben viszont több ruhaneműt tűnt el. A tettes ezután jámet Jánosházára tette át sérkelyét.

Itt Németh Imre zoldág és gyümölcskereskedő volt az áldozat. Annak idején már beszámoltunk lapunkban, hogy a de-lejeskezti tolvaj éjjei lopta el Németh Imre 1500 pengőjét.

Igaz, az a meghatározás, amely a tettes viszemagey a tett színhelyére és — elfoglalt. Így járt ő is. A csendőrség hamarosan elfogta Gál Sándor 27 éves pá-

pai lakos személyében a nagy-stíliú tolvajt.

A vallomásokból kiderült többek közt az is, hogy Gál 21 éves teletésgéllé, Kerezy Magdolnával, mindkettőn Romániából szökötek át Nagyobb pénzösszeget is találtak náluk, melynek eredetét zavaros mesével próbálták magyarázni. A helyszíni szemlék alkalmával azonban megörék és belesmórolt a vallomást tettek.

A szombathelyi Törvényszék büntető egyezbírája az elmúlt szerdán tárgyalta az ügyet. Gálék itt hírtelen lakított változtatás, mindent letagadták. A bíróság csak többrendbeli lopásban látta őket bünosnek és 6 hónapra és 15 nap bírtónbüntetésre ítélte őket.

Az élítőterek meggyogudtak, el- lenben az ügyészeégnőke, — aki a vádat maga képviselte — az eltérő minősítée és az ország területéről való kiloncolóása mel- lőzése miatt fellebbezést jelentet- te.

Több baloldali képviselő kibukott a képviselőházi bizottságokból

A Ház kedden negyed 11 óra- kor gyült össze, naprendjén az elnökök, a háznyagi, 11 jegyző, a bizottsági tolvajmegválasztása szerepelt. Régi szokásnak meg- felelően ismét felolvasták a kor- mányzóli kézirát, amely a ne- gyedik díszszókat berekesztette és az ötödikét megnyitotta. Kál- ly Miklós miniszterelnök, majd Radocsey László igazságügyi mi- nister előterjesztése után került sor a naprendben szereplő vá- lasztások lebonyolítására.

A Ház alelnökét Vitéz Tors Ti- bori és Krudy Ferenc lettek, ház- nagygyű pedig Putnoky Móriczot választották.

Jegyzőnek ugyanazokat vá- lasztották meg, mint az elmúlt ciklusban,

kivéve Nagy Ferenc kis- gazdasági képviselőt,

aki a választások során ebből a tisztségéből kibukott.

A véderőbizottság tagjai közül kibukott a szocialdemo- krata Malasits Géza, vála-

mint Bajcsai-Zsilinszky Endre és a kisgazdapárti Til- dy Zoltán is. A külügyi bi- zottság régi tagjai közül Rácz Kálmán bukott ki.

A bizottsági kiegészítések oo- rán a 36-os országos bizottságba vitéz Imrédy-Bérát és Bethlen László grótot, a 42-es bizottsá- gban pedig Maróthy Károly dr-t választották meg.

Az eredmény kihirdetése után az összerfáradhatatlansági bizottság tagjai tettek egész. A legköz- lebbi ülés április 29-én és más déli- eirt 10 órákor. A naprendben kisebb törvényjavaslatok és men- telmi ügyek szerepelnek.

Rommelől megkérde egy újsá- ról, találkozott-e már amerikai katonákkal Tuniszban?

— Hát igen, úgy "futólag" — válaszol Rommel.

— És mégis mi a véleménye rólok?

— "Útolérhetőtlenség."

SPORT

CVSE—Közseg 1:1 (0:0)

Közseg. Vezette: Potyl.

Az első félidő CVSE-támad- sorozatok jegyében zajlott le. A KSE szórányosabban, de lendül- tes támadással a jól működő celli védelemin elakadtak. A védelem általában mind a két: csapatban nagyszerűen működött.

A második félidőben tartósabb mezőnyjáték után a 11. percbe a KSE támadást indít, melyet a 12. percben Kántor körülbelül 14—15 méterről leadott hatalmas lövése zár be; 1:0-ra vezet a KSE. Alig két perc múlva már egyen- lit is a CVSE. Simon szabadrú- gását Ny-meth egyből továbbítja a hálóbá (1:1).

A KSE helyenként túlkeményen játszik, aminek következtében Tajda a 16. percben megsejriül és elhagyja a pályát. A KSE nagy "rákapcsol" és kapuhoz szegül a 10 főre alkotott CVSE-t; de a védelemin biztosan úszák. Tajda csak a 31. percben térhet vissza. A 45. percben örösiál helyzetet teremt Puklér, aki hat emberre átvérezkesi magát. Lövését azo- ban a kapus küli, a beütő Hende- elé, aki "rádupláz", a közben be- rohanó Nagy azonban ment.

Jók: a CVSE-nél az egész vé- delem, a csatársorban Hende, Németh. A KSE-nél Pelenkóczy, Nagy, Sipos és Kántor.

A Dunántúli Héttől című lapir- munk közlegi tudósítójának aa- gyon, de nagyon féljhatót az es- eredmény, mert "bazaftas" bá- mártában azt írja el a fenti lapba, hogy "Németh potyagóllal egyen- lített".

Feleltéknek csak annyit: Igo- sok ilyen potyagóllal szeretné- lótti Németh részéről. (A jó le- ten talán nem haragzik meg a szerénytelen kérsémlünkert.)

SPORTRAPORT

Az országos vidéki egyéni ökölvívő bajnokság június 13- án és 14-én lesz elsődvéne a Ne- zeti Sportcsarnokban. A celli le- venté öklözök is meghívtást kap- tak erre. Nem tudunk meg be- számolóit arról, hogy kik indul- nak közelemből erre a nagy küzdelemin, mert Szabó szak- oktató egyelőre sejtelmese halga- tásba burkolózott erre vonatko- zólag. De már most gratulálunk az egész öklözés gárdának, aki hat hónapi munkával elérte, az hogy országos szempontból is esélyesek lehettek egy az egyén országos megmozgató bajnok- nak.

Mi lesz vasárnap?

Érdekes és gazdag műsori sportidőutánt rendez a CVSE május 2-án a ligeti sportpályán.

A Levente Egyesület Híjjásztá- csepata délután 2 órakor, a régi Levente Egyesület csapatával ját- szik bajnoki ladarugó mérkőzést.

A szombathelyi pamutipar- nól kézilabda A és B csapat délután 14 órákor bemutat- mérkőzést tart.

CVSE—Peruta II. I. osztályt bajnoki mérkőzés 10 órákor.

(Sport Manó)